

II

(Akty przygotowawcze)

KOMITET REGIONÓW

65. SESJA PLENARNA W DNIACH 14-15 CZERWCA 2006 R.

Opinia Komitetu Regionów w sprawie komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: „Promowanie zrównoważonego wykorzystania zasobów: strategia tematyczna w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu” i wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpadów

(2006/C 229/01)

KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: *Promowanie zrównoważonego wykorzystania zasobów: Strategia tematyczna w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu* (COM(2005) 666 końcowy) oraz wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpadów (ang. *Proposal for a directive of the European Parliament and of the Council on waste*; COM(2005) 667 końcowy — 2005/0281 (COD)),

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 5 stycznia 2006 r. o zasięgnięciu opinii Komitetu w tej sprawie zgodnie z art. 175 i art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję swego Prezydium z 12 kwietnia 2005 r. o powierzeniu Komisji ds. Rozwoju Zrównoważonego przygotowania opinii w tej sprawie,

uwzględniając swoją opinię w sprawie komunikatu Komisji *W kierunku strategii tematycznej w sprawie zapobiegania powstawaniu odpadów i ich recyklingu* (COM(2003) 301 wersja ostateczna — CdR 239/2003) (1),

uwzględniając swój raport perspektywiczny w sprawie wdrożenia *dyrektywy w sprawie składowania odpadów (1999/31/WE) na szczeblu regionalnym i lokalnym* (CdR 254/2005),

uwzględniając projekt opinii (CdR 47/2006 rev. 2) przyjęty dnia 3 kwietnia 2006 r. przez Komisję ds. Rozwoju Zrównoważonego (sprawozdawca: **Laust GROVE VEJLSTRUP**, członek Rady Gminy Sydthy (DK/EPP)),

na 65. sesji plenarnej w dniach 14-15 czerwca 2006 r. (posiedzenie z dnia 14 czerwca) przyjął następującą opinię:

1. Stanowisko Komitetu Regionów

Komitet Regionów

Uwagi ogólne

1.1 **Przyjmuje z zadowoleniem** strategię tematyczną Komisji, ponieważ obejmuje ona zintegrowane i holistyczne podejście do gospodarki odpadami, które oferuje wiele możliwości dla dalszych koniecznych ekologicznych usprawnień w tym sektorze.

1.2 **Podkreśla**, że polityka dotycząca odpadów ma podstawowe znaczenie dla całej polityki środowiskowej, a zatem wspólne, lepsze działania w zakresie polityki dotyczącej odpadów będą w dużej mierze korzystne dla środowiska.

1.3 **Podkreśla**, że władze lokalne i regionalne w większości państw członkowskich są odpowiedzialne za znaczącą część wdrażania polityki środowiskowej UE, której jednym z najważniejszych aspektów jest polityka dotycząca odpadów; **zwraca również uwagę**, że władze lokalne i regionalne powinny odgrywać kluczową rolę w procesie wypracowywania nowych strategii i propozycji środków w dziedzinie odpadów.

(1) DzU C 73 z 23.03.2004, s. 63

1.4 **Wskazuje na fakt**, że przejście od zwykłego unieszkodliwiania odpadów do zrównoważonej polityki, skupiającej się na zapobieganiu powstawaniu odpadów oraz ponownym wykorzystywaniu, recyklingu i odzyskiwaniu odpadów, wymaga znacznych wysiłków, jak również dialogu z przedstawicielami szczebla lokalnego oraz że władze lokalne i regionalne potrzebują dodatkowych zasobów ludzkich i finansowych, aby móc wypełnić to zadanie.

1.5 **Zwraca uwagę** na hierarchię odpadów, która powinna być główną i dominującą zasadą polityki dotyczącej odpadów, zaznacza jednak, że hierarchia ta jest otwarta wobec nowych systemów — takich jak proporcjonalne zastosowanie podejścia opartego na cyklu życia, uwzględniającego całość cyklu życia produktów — których skuteczność i praktyczność została przekonująco udokumentowana.

1.6 **Ostrzega jednakże**, że przy wdrażaniu strategii tematycznej w różnorodnych obszarach, jak na przykład w odniesieniu do pytania, od kiedy odpadów nie należy już uznawać za odpady lub w odniesieniu do mieszania odpadów niebezpiecznych, przewidziane zostało niepotrzebne i bezcelowe złagodzenie przepisów, które może mieć negatywne skutki dla środowiska.

1.7 **Wskazuje na fakt**, że nadal istnieje potrzeba jasnych przepisów prawnych, na przykład w odniesieniu do definicji recyklingu i odzyskiwania odpadów.

Cel strategii

1.8 **Zgadza się** z celem strategii tematycznej i z oceną, że polityka UE dotycząca odpadów ma potencjał zmniejszenia nadrzędnych, negatywnych, odczuwanych w środowisku skutków wykorzystywania zasobów oraz że UE powinna stać się społeczeństwem powszechnie stosującym recykling.

1.9 **Interpretuje** opis celów strategii tematycznej jako skupienie uwagi na hierarchii odpadów.

Środki zarysowane w strategii

Zastosowanie, uproszczenie i uaktualnienie obowiązującego prawodawstwa

1.10 **Uważa za korzystną** koncentrację strategii tematycznej na dotychczasowych problemach w zakresie zastosowania i dostosowania obecnego prawodawstwa, przy uwzględnieniu rozwoju nauki i technologii.

1.11 **Zgadza się** z priorytetami wyznaczonymi w strategii tematycznej: uproszczeniem i uaktualnieniem obowiązującego prawodawstwa, o ile ułatwi to realizację środków ochrony środowiska.

Nowa dyrektywa ramowa w sprawie odpadów

Artykuł 1

1.12 **Z zadowoleniem przyjmuje do wiadomości** odniesienie do hierarchii odpadów, które postrzegane jest jako

ważny punkt wyjścia dla środków w zakresie gospodarki odpadami, pozwalający na stworzenie podstaw dla rozsądnej i skutecznej polityki dotyczącej odpadów.

1.13 **Wyraża ubolewanie**, że hierarchia ta została sprowadzona do trzech poziomów. Zrównanie ponownego wykorzystania, recyklingu i odzyskiwania odpadów jest sprzeczne z duchem różnych aktów prawnych.

1.14 **Zastanawia się**, czy wobec wielu możliwości interpretacji tego artykułu państwa członkowskie podejmą konieczne środki i wdrożą najbardziej właściwe instrumenty w celu osiągnięcia celu artykułu.

Artykuł 2

1.15 **Ubolewa** nad wykreśleniem podstawy prawnej do przyjmowania szczegółowego prawodawstwa dotyczącego strumieni odpadów.

Artykuł 3

1.16 **Podkreśla**, że definicja „producenta” oznacza, iż podmiot, który zajmuje się odpadami, niezależnie od wprowadzonych przez niego zmian w postaci lub składzie odpadów, zawsze pozostaje wytwórcą odpadów. Jest to sprzeczne ze stworzoną przez samą Komisję ideą, że od pewnego momentu odpady przestają już być za uznawane za odpady.

Artykuł 5

1.17 **Aprobuje** sprecyzowanie definicji odzyskiwania odpadów poprzez spalanie, zauważa jednak, że definicja odzyskiwania poprzez inne formy przetwarzania nadal jest bardzo niejasna.

Artykuł 8

1.18 **Ubolewa** nad wykreśleniem odniesienia do zasady „zanieczyszczający płaci”, która jest podstawą stosowania zasady odpowiedzialności producentów.

Artykuł 11

1.19 **Stwierdza z ubolewaniem**, że wprowadzenie i zdefiniowanie idei, iż od pewnego momentu odpady przestają być odpadami, mogą mieć rozległe i niepożądane konsekwencje, m.in.:

— dla produktów, które odpowiadają definicji, od kiedy odpady nie są już odpadami, nie można już ustanawiać wymagań odnośnie do ich przetwarzania,

— nie można śledzić dalszych losów produktów, które odpowiadają definicji, od kiedy odpady nie są już odpadami,

— wyeliminowane zostaje prawo udzielania poleceń czy obowiązek wykorzystania dla produktów, które odpowiadają definicji, od kiedy odpady nie są już odpadami.

1.20 **Stwierdza**, że idea, by od pewnego momentu nie uznawać już odpadów za odpady, ogranicza się do strumieni odpadów, w przypadku których faktycznie mają miejsce korzyści dla środowiska, **uważa** jednak, że rozróżnienie zakresów stosowalności tej idei jest bardzo niejasne, ponieważ znaczenie pojęcia „prawdziwa korzyść dla środowiska” nie zostało dokładniej określone.

Artykuł 12

1.21 **Przyjmuje z zadowoleniem fakt**, że dyrektywa w sprawie odpadów niebezpiecznych i dyrektywa ramowa zostaną ujęte w jednej dyrektywie ramowej.

Artykuł 16

1.22 **Wyraża ubolewanie** w związku z tym, że postanowienia dotyczące oddzielania odpadów niebezpiecznych w jasny sposób nie stwierdzają, iż mieszania zabrania się wszystkim podmiotom (w tym wytwórcom, podmiotom zbierającym i transportującym), za wyjątkiem zakładów, które uzyskały na to zezwolenie zgodnie z art. 19 (por. ust. 1 lit. a) i d)).

Artykuł 21

1.23 **Wspiera** starania Komisji o ustalenie minimalnych wymagań dla zezwoleń na przetwarzanie odpadów, co ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia i ochrony środowiska, **jest** jednak **przeciwny** temu, by Komisja utrzymała uprawnienie do ustalania tych minimalnych wymagań poprzez niedemokratyczną procedurę komitologii.

Artykuł 25

1.24 **Przyjmuje z zadowoleniem** postanowienia dotyczące rejestracji podmiotów, które zajmują się odpadami na ostatnich etapach.

Artykuł 26

1.25 **Popiera** większe żądania wobec planów gospodarki odpadami, ponieważ plany te postrzegane są jako pozytywne, elastyczne instrumenty, które dodatkowo mogą przyczynić się do rozpowszechnienia przykładów najlepszych praktyk w tej dziedzinie.

1.26 **Przyjmuje z zadowoleniem** wezwanie do zastosowania instrumentów ekonomicznych w polityce dotyczącej odpadów, jak np. opłaty od materiałów czy z tytułu przetwarzania, jak również do zapobiegania powstawaniu odpadów oraz **wskazuje na fakt**, że niektóre kraje mają już w tym

względnie pozytywne doświadczenia; jednak **podkreśla**, że obecne zróżnicowane wykorzystanie instrumentów ekonomicznych zmniejsza konkurencję i tym samym wskazuje na potrzebę utrzymania niezakłóconego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Artykuł 30

1.27 **Ubolewa** nad tym, że Komisja pozostawia poszczególne państwom członkowskim opracowanie wskaźników oceny osiągniętych wyników, **wzywa** więc usilnie Komisję Europejską, by sama ustaliła orientacyjne cele oraz wskaźniki jakościowe i ilościowe na szczeblu wspólnotowym.

Artykuł 32

1.28 **Przyjmuje z zadowoleniem** nowe postanowienia dotyczące podmiotów, które zajmują się zbieraniem i transportowaniem odpadów.

Załącznik V

1.29 **Uznaje** tabele korelacji za pożyteczny instrument gwarantujący nieograniczone wdrażanie dyrektywy.

Wprowadzenie podejścia opartego na cyklu życia

1.30 **Uważa** wprowadzenie analizy cyklu życia do strategii ramowej za przydatną inicjatywę, która uwzględni wpływ danego produktu na środowisko w ciągu całego cyklu życia produktu, krytykuje jednak to, że strategia tematyczna tylko w bardzo ograniczonym zakresie poświęcona jest wcześniejszym fazom tego cyklu, tzn. producentom i ich odpowiedzialności za przygotowywanie bardziej przyjaznych środowisku produktów. **Jest zdania**, że omawiana dyrektywa powinna być jasno powiązana z dyrektywą REACH, aby już na etapie produkcji nie dopuszczać — na ile jest to możliwe — do powstawania niebezpiecznych odpadów lub zmniejszać ich szkodliwość.

1.31 **Podaje następnie w wątpliwość** samo przygotowywanie takich analiz. Decydujące znaczenie ma ustanowienie jasnych wytycznych co do tego, jakie podmioty są odpowiedzialne za zatwierdzanie takich analiz, ponieważ w przeciwnym wypadku analizy nabierają mglistego znaczenia i nie spełniają przypisanej im funkcji.

Poprawa podstaw wiedzy

1.32 **Popiera** starania Komisji, aby wspierać pomnażanie wiedzy, badania i rozwój wiążące się z sektorem gospodarki odpadami, ponieważ większa ilość wiedzy i informacji stanowi centralny element poprawy praktyk producentów i władz w zakresie odpadów, jak również zmniejszania ilości odpadów przez konsumentów. W świetle podziału obowiązków w większości państw członkowskich **dostrzega** jednak

potrzebę rozwijania bazy wiedzy istniejącej już na szczeblu lokalnym i regionalnym. Strategia w sprawie odpadów jest przejawem zróżnicowania podstaw wiedzy na szczeblu wspólnotowym w ramach następujących instytucji: Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska, Eurostatu, Wspólnego Centrum Badawczego, Europejskiego Biura w Sewilli oraz nowego portalu internetowego służb informacyjnych DG ds. Środowiska „Science for Environment Policy”. Dla podmiotów działających na szczeblu lokalnym i regionalnym decydujące znaczenie ma to, by Komisja dokładniej określiła zadania przypadające poszczególnym ośrodkom naukowym, koordynowała i ukierunkowywała ich działania oraz aby zgromadzona wiedza była łatwo dostępna.

Zapobieganie powstawaniu odpadów

1.33 **Zgadza się** z tym, że w państwach członkowskich konieczna jest ambitniejsza polityka zapobiegania powstawaniu odpadów, uważa zatem za rozsądne żądanie opracowania programów przeciwdziałania powstawaniu odpadów.

W kierunku europejskiego społeczeństwa powszechnie stosującego recykling

1.34 **Podkreśla**, że główne znaczenie ma stworzenie równych warunków wyjściowych dla państw członkowskich w zakresie unikania działań niewłaściwych z ekologicznego punktu widzenia, jak obniżanie standardów, i wspiera w związku z tym inicjatywę Komisji w tej dziedzinie.

1.35 **Podkreśla** wagę uwzględnienia w polityce ochrony środowiska elementów społecznych i przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja dostrzega wysoką stopę wzrostu i pracochłonność w dziale gospodarki odpadami i recyklingu, wzywa jednak do dyskusji, czy wdrożenie strategii spowoduje utworzenie miejsc pracy na szczeblu ogólnoeuropejskim.

1.36 **Zwraca uwagę**, że aby zrealizować cel strategii, prawodawstwo musi zapewniać poziom pewności odpowiadający zakresowi planowania i inwestycji przedsiębiorstw zaangażowanych w dalszy rozwój recyklingu.

Monitorowanie i ocena

1.37 **Zauważa**, że władze lokalne i regionalne odgrywają ważną rolę we wdrażaniu strategii tematycznej i tym samym mają do spełnienia ważne zadanie, także w zakresie zapewnienia jej kontroli i oceny, dlatego też **domaga się** przyznania władzom lokalnym i regionalnym wiodącej roli jako kluczowym podmiotom w ramach stosowania polityki dotyczącej gospodarki odpadami w różnych państwach członkowskich UE.

2. Zalecenia Komitetu Regionów

Komitet Regionów

2.1 **Ubolewa** nad jednoznacznym ograniczeniem zakazu mieszania, polegającym na tym, że zakaz zastąpiony został warunkami dla uzyskania zezwolenia na mieszanie oraz na zawężeniu definicji mieszania, co należy postrzegać jako znaczące złagodzenie przepisów, niosące ze sobą duże ryzyko dla środowiska. **Zaleca** zatem utrzymanie nieograniczonego zakazu mieszania odpadów niebezpiecznych.

2.2 **Wzywa** do rozważenia, na tle rozwoju technologicznego, przy okazji oceny w 2010 r. i przy okazji przyszłych ocen, czy wymóg odzyskiwania energii z odpadów dla nowych instalacji powinien zostać podniesiony ponad zaproponowany poziom 65 % oraz czy można w odniesieniu do zakładów recyklingu stawiać inne wymagania.

Zalecenia Komitetu Regionów dotyczące dyrektywy

Zalecenie 1

Motyw 17 bis

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
	<p style="text-align: center;"><u>Motyw 17 bis</u></p> <p><u>W celu zapewnienia odpowiedniego planowania zdolności utylizacji odpadów oraz zagwarantowania, iż nadające się do spalenia odpady wytworzone na własnym terytorium państw członkowskich będą mogły trafiać do krajowych spalarni odpadów, państwa te mogą stosować zasadę bliskości oraz samowystarczalności w odniesieniu do odpadów przeznaczonych do spalania z odzyskiem energii.</u></p>

Uzasadnienie

Proponowana klasyfikacja spalania z odzyskiem energii jako operacja odzyskiwania może spowodować w pewnych krajach nierównowagę między zainstalowaną mocą spalania a ilościami odpadów do utylizacji, nawet wówczas, gdy oferowana moc odpowiada krajowym potrzebom. W takich sytuacjach właściwe władze powinny mieć możliwość ograniczenia importu odpadów przeznaczonych do spalania, aby zapewnić utylizację odpadów wytworzonych na terytorium podlegającym ich kompetencjom.

Zalecenie 2

Artykuł 1

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Niniejsza dyrektywa ustanawia środki mające na celu zmniejszenie ogólnego wpływu na środowisko naturalne, jaki mają wytwarzanie odpadów i gospodarka nimi, a który jest związany z wykorzystaniem zasobów.</p> <p>Mając na względzie powyższe cele, dyrektywa przewiduje również, że państwa członkowskie mają podejmować środki, przede wszystkim, w zakresie zapobiegania lub redukcji powstawania odpadów i ich szkodliwości oraz, w drugiej kolejności, w zakresie odzyskiwania odpadów poprzez ponowne ich wykorzystanie, recykling lub inne operacje odzyskiwania.</p>	<p><u>1.</u></p> <p>(a) Niniejsza dyrektywa ustanawia środki mające na celu zmniejszenie ogólnego wpływu na środowisko naturalne, jaki mają wytwarzanie odpadów i gospodarka nimi, <u>a który jest związany z wykorzystaniem zasobów.</u></p> <p>(b) <u>Mając na względzie powyższe cele, dyrektywa przewiduje również, że państwa członkowskie mają podejmować środki, przede wszystkim, w zakresie zapobiegania lub redukcji powstawania odpadów i ich szkodliwości oraz, w drugiej kolejności, w zakresie odzyskiwania odpadów poprzez ponowne ich wykorzystanie, recykling lub inne operacje odzyskiwania.</u></p> <ul style="list-style-type: none"> — <u>w celu zapobieżenia lub ograniczenia wytwarzania odpadów lub ich szkodliwości,</u> — <u>w celu ponownego wykorzystania,</u> — <u>w celu recyklingu,</u> — <u>innych operacji odzyskiwania,</u> — <u>w celu unieszkodliwiania odpadów.</u> <p><u>2.</u></p> <p>(a) <u>Na podstawie wskaźników dotyczących ochrony środowiska przyjętych na poziomie wspólnotowym państwa członkowskie mogą podjąć kroki będące odstępstwami od priorytetów wymienionych w ust. 1 (b).</u></p> <p>(b) <u>Do momentu opracowania i przyjęcia takich wskaźników, jeśli ocena oddziaływania jasno wskazuje, że alternatywna metoda oczyszczania przynosi lepsze efekty wobec konkretnych zanieczyszczeń, państwa członkowskie również mogą podjąć kroki będące odstępstwami od priorytetów wymienionych w ust. 1 (b).</u></p> <p><u>3.</u></p> <p><u>Odpowiedzialność za sprawdzenie wyników ocen, o których mowa w ust. 2 (b), należy do właściwych władz krajowych. Sprawdzone wyniki są przedmiotem raportu dla Komisji i będą poddane przeglądowi zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 36 ust. 2.</u></p>

Uzasadnienie

Myślenie w kategoriach cyklu życia jest wskazane jako ogólna wytyczna. Obecnie instrumenty cyklu życia nie stanowią jednak rzeczywistej alternatywy dla hierarchii wyznaczonej przez odpady. Wiele lat upłynie, zanim na szczeblu wspólnotowym zostanie przyjęta wspólna metodologia dotycząca wykorzystania tych instrumentów. Do tego czasu istotne jest, aby zostały wyjaśnione relacje między myśleniem w kategoriach cyklu życia a ustaloną politycznie hierarchią odpadów, przy czym ta ostatnia powinna zostać głównym elementem polityki dotyczącej odpadów. Możliwość odstępstwa od hierarchii sformułowanej w ust. 2 (a) i (b) zapewniają niezbędną elastyczność i zarazem działają na korzyść dalszego rozwoju instrumentów cyklu życia. W świetle utworzonej już bazy wiedzy władze lokalne i regionalne powinny odgrywać kluczową rolę w umożliwianiu zastosowania takich instrumentów.

Władze lokalne i jednostki zarządzające odpadami powinny mieć jasne instrukcje, a ustalenie odpowiedzialności za sprawdzenie wyników ocen cyklu życia to istotna poprawa tekstu wniosku. Proces przeglądu, o którym mowa w ust. 3, zapewnia, że oceny nie są wykorzystywane do ochrony rynków krajowych i że ucziwe warunki konkurencji nie są zniekształcone poprzez wprowadzenie podejścia opartego na cyklu życia.

Zalecenie 3

Artykuł 2, ustęp 5 (nowy)

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
	<p>5. <u>Szczególne przepisy dotyczące konkretnych przypadków lub uzupełniające przepisy niniejszej dyrektywy w sprawie gospodarki poszczególnymi kategoriami odpadów mogą zostać ustanowione w drodze dyrektyw szczegółowych.</u></p> <p><u>Komisja będzie przeprowadzała regularne przeglądy strumieni odpadów w celu oszacowania priorytetów dotyczących ustalenia dalszych, zharmonizowanych wymogów europejskich mających na celu nakierowywanie zarządzania odpadami na wybrane metody oczyszczania.</u></p>

Uzasadnienie

Tekst poprawki jest powtórzeniem tekstu art. 2 pkt 2 obecnej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów. Stanowi ona podstawę prawną do przyjęcia dyrektyw szczegółowych w sprawie strumieni odpadów, gdyż nie można wykluczyć potrzeby przyjęcia dodatkowych dyrektyw. Proponowana poprawka będzie również stanowić podstawę prawną dla dyrektywy, która może być zaproponowana w związku z poprawką 9, odnoszącą się do art. 11. Poprawka dodaje również wymóg dotyczący przekierowywania odpadów. Takie podejście, mające na celu wybór metody oczyszczania poszczególnych strumieni odpadów, uzupełnia ustanowienie standardów w zakładach zajmujących się odzyskiwaniem i ustalenie zasad uczciwej konkurencji.

Zalecenie 4

Artykuł 3

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p style="text-align: center;">Artykuł 3</p> <p style="text-align: center;">Definicje</p> <p>Dla celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:</p> <p>a) „odpady” oznaczają wszelkie substancje lub przedmioty, które ich posiadacz usuwa, zamierza usunąć, lub do których usunięcia został zobowiązany;</p> <p>b) „producent” oznacza dowolny podmiot, którego działalność obejmuje produkcję odpadów lub dowolny podmiot, który w ramach działalności gospodarczej zajmuje <u>zajmujący</u> się przetwarzaniem wstępnym, mieszaniami bądź innymi czynnościami prowadzącymi do zmiany postaci lub składu tych odpadów;</p> <p>c) „posiadacz” oznacza producenta odpadów lub osobę fizyczną lub prawną, do której one należą;</p> <p>d) „gospodarka” oznacza zbieranie, transportowanie, odzyskiwanie oraz unieszkodliwianie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju operacjami, jak również postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów po ich zamknięciu;</p> <p>e) „zbieranie” oznacza gromadzenie odpadów do celów ich przetransportowania do zakładu przetwarzania odpadów;</p> <p>f) „ponowne wykorzystanie” oznacza jakąkolwiek operację odzyskiwania, w ramach której produkty i komponenty, które wcześniej stały się odpadami, są ponownie wykorzystywane do celów, do których zostały stworzone;</p> <p>g) „recykling” oznacza odzyskiwanie i przetwarzanie odpadów na produkty, materiały lub substancje z przeznaczeniem do wykorzystania w celu pierwotnym lub innych celach. Pojęcie to nie obejmuje odzyskiwania energii;</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 3</p> <p style="text-align: center;">Definicje</p> <p>Dla celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:</p> <p>a) „odpady” oznaczają wszelkie substancje lub przedmioty, które ich posiadacz usuwa, zamierza usunąć, lub do których usunięcia został zobowiązany;</p> <p>b) „odpady niebezpieczne” oznaczają:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odpady charakteryzujące się przynajmniej jedną cechą wymienioną w załączniku III w stężeniach powyżej wartości dopuszczalnych wymienionych w art. xx dyrektywy 88/379/EWG w sprawie środków niebezpiecznych (wymienionych w załączniku IIIA) lub — odpady charakteryzujące się przynajmniej jedną cechą wymienioną w załączniku III w stężeniach powyżej wartości dopuszczalnych wymienionych w art. xx dyrektywy 88/379/EWG w sprawie środków niebezpiecznych (wymienionych w załączniku IIIA) oraz oznaczonych gwiazdką w wykazie odpadów sporządzonym zgodnie z art. 4, — odpady niebezpieczne wytworzone przez gospodarstwa domowe nie są uważane za odpady niebezpieczne, dopóki nie zostaną zebrane przez przedsiębiorstwo, które zajmuje się utylizacją odpadów, lub przez prywatne bądź publiczne zakłady zajmujące się zbieraniem odpadów;

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>h) „mineralne oleje odpadowe” oznaczają mineralne oleje smarowe lub przemysłowe, które przestały się nadawać do użytku, do którego były pierwotnie przeznaczone, w szczególności oleje z silników spalinowych, oleje ze skrzyń biegów, mineralne oleje smarowe, oleje turbinowe oraz oleje hydrauliczne;</p> <p>i) „przetwarzanie” oznacza odzyskiwanie lub unieszkodliwianie.</p>	<p>c) <u>„mieszanina odpadów” oznacza odpady powstałe w wyniku umyślnego bądź nieumyślnego zmieszania przynajmniej dwóch różnych odpadów i dla której to mieszanki nie istnieje jedna pozycja w załącznikach III, IIIB, IV oraz IVA do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie transportu odpadów; odpady transportowane w jednym transporcie, zawierające przynajmniej dwa rodzaje odpadów, z których każdy jest oddzielony, nie są mieszaniną odpadów;</u></p> <p>~~h)~~ d) „mineralne oleje odpadowe” oznaczają mineralne oleje smarowe lub przemysłowe, które przestały się nadawać do użytku, do którego były pierwotnie przeznaczone, w szczególności oleje z silników spalinowych, oleje ze skrzyń biegów, mineralne oleje smarowe, oleje turbinowe oraz oleje hydrauliczne;</p> <p>~~b)~~ e) „producent” oznacza dowolny podmiot, którego działalność obejmuje produkcję odpadów (producent pierwotny) lub dowolny podmiot zajmujący się przetwarzaniem wstępnym, mieszaniami bądź innymi czynnościami prowadzącymi do zmiany postaci lub składu tych odpadów (producent wtórny);</p> <p>~~e)~~ f) „posiadacz” oznacza producenta odpadów lub osobę fizyczną lub prawną, do której one należą;</p> <p>g) <u>„sprzedawca” oznacza każdego, kto kieruje nabywaniem, a następnie sprzedażą odpadów, w tym także sprzedawców, którzy nie obejmują faktycznego władania odpadami;</u></p> <p>h) <u>„pośrednik” oznacza każdego, kto organizuje odzysk lub unieszkodliwianie odpadów w imieniu osób trzecich, w tym także pośredników, którzy nie obejmują faktycznego władania odpadami;</u></p> <p>~~h)~~ i) „gospodarka” oznacza zbieranie, transportowanie, odzyskiwanie oraz unieszkodliwianie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju operacjami, jak również postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów po ich zamknięciu;</p> <p>j) <u>„gospodarka odpadami odpowiedzialna pod względem ochrony środowiska” oznacza podejmowanie wszelkich wykonalnych kroków w celu zapewnienia gospodarowania odpadami w sposób chroniący zdrowie ludzkie oraz środowisko naturalne przed niepożądanymi skutkami, które mogą powodować takie odpady;</u></p> <p>~~e)~~ k) „zbieranie” oznacza gromadzenie odpadów do celów ich przetransportowania do zakładu przetwarzania odpadów i obejmuje wymianę w trakcie transportowania oraz przejściowe składowanie poprzedzające zbieranie bądź w trakcie transportowania;</p> <p>l) „przetwarzanie” oznacza odzyskiwanie lub unieszkodliwianie oraz obejmuje przejściowe działania, jak np. rozmieszanie, wymieszanie, przepakowanie, wymianę i składowanie poprzedzające operacje odzyskiwania lub unieszkodliwiania;</p> <p>m) <u>„zapobieganie” oznacza jakiegokolwiek działanie podejmowane, zanim produkty lub substancje staną się odpadami, i mające na celu zmniejszenie produkcji odpadów lub ich szkodliwości, lub ogólnie wpływu wykorzystania zasobu na środowisko naturalne;</u></p> <p>~~f)~~ n) „ponowne wykorzystanie” oznacza jakąkolwiek operację odzyskiwania, w ramach której produkty i komponenty, które wcześniej stały się odpadami, są ponownie wykorzystywane do celów, do których zostały stworzone, bez uprzedniego przetwarzania innego niż oczyszczanie lub naprawianie;</p>

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
	<p>~~g)~~ o) „recykling” oznacza odzyskiwanie i przetwarzanie odpadów na produkty, materiały lub substancje z przeznaczeniem do wykorzystania w celu pierwotnym lub innych celach. Pojęcie to nie obejmuje odzyskiwania energii;</p> <p>p) „odzyskiwanie” oznacza jakąkolwiek operację przetwarzania, która:</p> <ul style="list-style-type: none"> — prowadzi do tego, że odpady służą <u>pożytecznemu celowi, zastępując — niezależnie od tego, czy w zakładzie, czy w gospodarce w szerszym pojęciu — inne zasoby, które zostałyby wykorzystane do spełnienia tej funkcji lub do tego, że odpady te są do takiego celu przygotowywane,</u> — spełnia <u>wymogi w zakresie wydajności, na podstawie których można uważać, iż doprowadziła ona do pożytecznego celu,</u> — <u>gwarantuje, że ogólny wpływ na środowisko naturalne nie został pogorszony poprzez wykorzystanie odpadów jako substytutu innych zasobów,</u> — <u>gwarantuje, że w procesie tym substancje zanieczyszczające nie przedostają się do produktu finalnego,</u> <p>q) „unieszkodliwianie” oznacza jakąkolwiek operację przetwarzania, która <u>nie spełnia kryteriów pozwalających na zakwalifikowanie jej jako odzyskiwanie;</u></p>

Uzasadnienie

Artykuł ten powinien zawierać wszelkie definicje związane z przepisami dyrektywy w sprawie odpadów. Jednocześnie definicje powinny być spójne z definicjami już przyjętymi w obowiązującym prawodawstwie w zakresie odpadów, w szczególności w rozporządzeniu w sprawie przesyłu odpadów. W niniejszej poprawce proponuje się zatem:

- zebranie w art. 3 definicji, które są rozproszone po całym wniosku Komisji,
- dodanie kilku brakujących definicji (np. słowa „sprzedawca” i „pośrednik” zostały użyte w art. 25 bez definicji) poprzez zapożyczenie definicji już przyjętych w drodze współdecyzji w związku z przyjęciem nowego rozporządzenia w sprawie przesyłu odpadów,
- wyjaśnienie niektórych zaproponowanych definicji.

Zalecenie 5

Artykuł 4

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Wykaz odpadów ustalany jest przez Komisję, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2.</p> <p>Wykaz ten obejmuje odpady uznawane za niebezpieczne zgodnie z art. 12-15, przy uwzględnieniu pochodzenia i składu odpadów oraz, w razie potrzeby, dopuszczalnych wartości stężenia.</p>	<p>Wykaz odpadów ustalany jest przez Komisję, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2, najpóźniej dwa lata <u>po terminie określonym w art. 39. Lista odpadów będzie oparta na istniejącej liście, która będzie ważna do momentu wejścia w życie nowej listy. Nowa lista odpadów uwzględni także dane dotyczące istotnych materialnych właściwości (skład i stężenie substancji składowych).</u></p> <p>Wykaz ten obejmuje również odpady uznawane za niebezpieczne zgodnie z art. 12-15, przy uwzględnieniu pochodzenia i składu odpadów oraz, w razie potrzeby, dopuszczalnych wartości stężenia.</p>

Uzasadnienie

Poprawka odnosząca się do art. 4 ma na celu zagwarantowanie pewności prawnej dotyczącej listy odpadów. Istniejąca lista odpadów jest obiektem ciągłych zmian na drodze procedur komitetu i jest aktualna. I jeśli nawet jakość tej listy może zawsze wymagać poprawy, wysiłek włożony dotychczas w jej tworzenie nie powinien pójść na marne. Powinien on raczej stanowić podstawę dalszych prac

w odniesieniu do stworzenia listy odpadów i tym samym świadczyć władzom i wykonawcom o ciągłości prac w tej dziedzinie. Ze względu na uchylenie dyrektyw 75/442/EWG i 91/689/EWG, istotne jest zagwarantowanie, że obecna lista zachowa ważność do momentu przyjęcia nowej, konieczne należy ustalić też konkretny termin sporządzenia tej listy. Praktyczne doświadczenie pokazuje, że pierwszeństwo powinna mieć lista opadów dotycząca ich właściwości materiałowych (istotne kryteria: skład i stężenie substancji składowych), dzięki temu bowiem można lepiej ocenić ich znaczenie dla środowiska, zdrowia, bezpieczeństwa i ich stopień niebezpieczeństwa oraz łatwiej jest przyporządkować je do odpowiedniej metody przetwarzania. Wniosek Komisji w sprawie stworzenia nowej listy jest nieprecyzyjny, a istotne jest wyjaśnienie, że lista będzie zawierać zarówno odpady niebezpieczne, jak i pozostałe.

Zalecenie 6

Artykuł 5

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, że wszystkie odpady podlegają operacjom skutkującym tym, że odpady służą pożytecznym celom, zastępując, czy to w danym zakładzie czy szerzej w gospodarce, inne zasoby, które zostałyby użyte do realizacji danej funkcji, lub że odpady są przygotowane do takiego użytku, zwanym dalej „operacjami odzyskiwania”. Państwa członkowskie za operacje odzyskiwania uznają przynajmniej operacje wymienione w załączniku II.</p> <p>2. Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 36 ust. 2, podjąć środki wykonawcze w celu ustalenia kryteriów efektywności, na podstawie których operacje wymienione w załączniku II będzie można uznać za służące pożytecznym celom, o których mowa w ust. 1.</p>	<p>1. Państwa członkowskie podejmują konieczne środki w celu zapewnienia, że wszystkie odpady podlegają operacjom skutkującym tym, że odpady służą pożytecznym celom, zastępując, czy to w danym zakładzie czy szerzej w gospodarce, inne zasoby, które zostałyby użyte do realizacji danej funkcji, lub że odpady są przygotowane do takiego użytku, zwanym dalej „operacjami odzyskiwania”. Państwa członkowskie za operacje odzyskiwania uznają przynajmniej operacje wymienione w załączniku II <u>rozporządzenia nr Xxxxx Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie klasyfikacji operacji odzyskiwania odpadów.</u></p> <p>2. ~~Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 36 ust. 2, podjąć~~ <u>Środki wykonawcze zostaną ustalone w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, w celu</u> ustalenia kryteriów efektywności, na podstawie których operacje wymienione w załączniku II będzie można uznać za służące pożytecznym celom, o których mowa w ust. 1.</p>

Uzasadnienie

Klasyfikacja operacji oczyszczania odpadów ma silny wpływ na możliwość planowania średnio- i długoterminowych wymogów dotyczących wydolności. Określa również warunki konkurencji dla poszczególnych zakładów zajmujących się odzyskiwaniem. Poprawka ta wymaga więc skorzystania z politycznej procedury decyzji, w której uczestniczą odpowiednie podmioty. Przyjęcie rozporządzenia w sprawie klasyfikacji operacji odzyskiwania odpadów pozwoli na wybranie kryteriów skuteczności i na utworzenie odpowiednich poziomów, które będą przedmiotem badania politycznego. Jednocześnie przyjęcie takiego rozporządzenia zapewni możliwość przyjęcia środków niepociągających za sobą zbyt częstych przeglądów dyrektywy w sprawie odpadów. W świetle wiedzy zachowanej na szczeblu lokalnym oraz w świetle zakresów kompetencji i odpowiedzialności władz tego szczebla w tej dziedzinie władze lokalne i regionalne w wariantie minimum powinny mieć możliwość wyrażenia swojej opinii, zanim zostaną zaproponowane środki wykonawcze. Przyjęcie poprawek 5 i 6 pociągnie za sobą przeniesienie załączników I i II z dyrektywy w sprawie odpadów do załączników I i II w rozporządzeniu nr Xxxxx Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie klasyfikacji operacji odzyskiwania odpadów.

Zalecenie 7

Artykuł 6

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że jeżeli odzyskiwanie zgodnie z art. 5 ust. 1 nie jest możliwe, to wszelkie odpady podlegają operacjom unieszkodliwiania.</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, że jeżeli odzyskiwanie zgodnie z art. 5 ust. 1 nie jest możliwe, to wszelkie odpady podlegają operacjom unieszkodliwiania.</p>

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Państwa członkowskie zakazują porzucania, wysypywania lub niekontrolowanego unieszkodliwiania odpadów.</p> <p>2. Państwa członkowskie za operacje unieszkodliwiania uznają przynajmniej operacje wymienione w załączniku I, nawet w przypadkach gdy dana operacja ma drugorzędny wpływ na odzyskiwanie substancji lub energii.</p> <p>3. W przypadku gdy pomimo sytuacji zastępowania zasobów, skutki danej operacji wskazują, że ma ona niski potencjał ze względu na cele określone w art. 1, Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 36 ust. 2, podjąć środki wykonawcze w celu dodania tej konkretnej operacji do listy określonej w załączniku I.</p>	<p>Państwa członkowskie zakazują porzucania, wysypywania lub niekontrolowanego unieszkodliwiania odpadów.</p> <p>2. Państwa członkowskie za operacje unieszkodliwiania uznają przynajmniej operacje wymienione w załączniku I do rozporządzenia nr Xxxxx Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie klasyfikacji operacji odzyskiwania odpadów, nawet w przypadkach gdy dana operacja ma drugorzędny wpływ na odzyskiwanie substancji lub energii.</p> <p>3. W przypadku gdy pomimo sytuacji zastępowania zasobów, skutki danej operacji wskazują, że ma ona niski potencjał ze względu na cele określone w art. 1, Komisja może, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 36 ust. 2, podjąć środki wykonawcze w celu dodania tej konkretnej operacji - ta konkretna operacja zostanie dodana do listy określonej w załączniku I, o którym mowa w ustępie 2.</p>

Uzasadnienie

Z tych samych przyczyn, jakie zostały podane w uzasadnieniu poprawki 5, zagadnienie, o którym mowa w tym artykule, powinno być przedmiotem debaty politycznej, a nie jedynie technicznej. Klasyfikacja operacji odzyskiwania, a tutaj — unieszkodliwiania odpadów, ma silny wpływ na zdolność kompetentnych władz i podmiotów prywatnych do planowania długo- i średnioterminowych wymogów dotyczących wydolności. Określa również warunki konkurencji dla poszczególnych zakładów zajmujących się odzyskiwaniem.

Tak więc przyjęcie środków wykonawczych powinno być przedmiotem politycznej procedury decyzji, w której uczestniczą odpowiednie podmioty. W świetle ich zakresu odpowiedzialności i kompetencji w dziedzinie odpadów władze lokalne i regionalne powinny przynajmniej wypowiedzieć swoją opinię przed zaproponowaniem środków wykonawczych i mieć możliwość zastanowienia się nad oceną oddziaływania, którą Komisja powinna przeprowadzić przed zgłoszeniem wniosku.

Zalecenie 8

Artykuł 9

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Państwa członkowskie zapewniają, że koszty związane z odzyskiwaniem lub unieszkodliwianiem odpadów są dzielone, w odpowiedni sposób, między posiadacza, poprzednich posiadaczy oraz producenta.</p>	<p>Zgodnie z zasadą „zanieczyszczający płaci” państwa członkowskie zapewniają, że koszty związane z odzyskiwaniem lub unieszkodliwianiem odpadów są dzielone, w odpowiedni sposób, między posiadacza, poprzednich posiadaczy oraz producenta.</p>

Uzasadnienie

VI wspólnotowy plan działań w dziedzinie ochrony środowiska (przyjęty przez Parlament Europejski i Radę dnia 22 lutego 2002 r.) opiera się głównie na zasadzie „zanieczyszczający płaci”. Zasada ta, jako podstawowa zasada polityki ochrony środowiska, powinna być przywrócona w tekście dyrektywy.

Zalecenie 9

Artykuł 11, ustęp 1, punkt c (nowy)

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Mając na celu ustalenie, czy można uznać, że niektóre odpady przestały być odpadami, w celu przeprowadzenia operacji ponownego ich wykorzystania, recyklingu lub odzyskiwania oraz zmiany klasyfikacji tych odpadów na produkty, materiały lub substancje wtórne, Komisja ocenia, czy spełnione zostały następujące warunki:</p> <p>a) zmiana klasyfikacji nie doprowadzi do ogólnie negatywnych skutków dla środowiska;</p>	<p>1. Mając na celu ustalenie, czy można uznać, że niektóre odpady przestały być odpadami, w celu przeprowadzenia operacji ponownego ich wykorzystania, recyklingu lub odzyskiwania oraz zmiany klasyfikacji tych odpadów na produkty, materiały lub substancje wtórne, Komisja ocenia, czy spełnione zostały następujące warunki:</p> <p>a) zmiana klasyfikacji nie doprowadzi do ogólnie negatywnych skutków dla środowiska;</p>

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
b) istnieje rynek na dany produkt lub materiał wtórny lub daną substancję wtórną.	b) istnieje rynek na dany produkt lub materiał wtórny lub daną substancję wtórną; c) <u>produkt, materiał lub substancja wtórna zostały przetworzone i wejdą w nowy cykl jako produkt lub materiał o właściwościach zbliżonych do tych posiadanych przez oryginalne materiały lub substancje.</u>

Uzasadnienie

Zaleca się, aby kryteria oceny, od kiedy odpady przestają być odpadami, były stosowane tylko wówczas, gdy odpady zostały przetworzone. Oznacza to, że nie można wyłączyć odpadów z dotyczącego ich prawodawstwa, zanim staną się częścią nowego cyklu produkcyjnego i będą miały jakość zbliżoną do jakości materiału bądź substancji oryginalnej.

Zalecenie 10

Art. 11, ust. 2

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
2. Na podstawie oceny zgodnie z ust. 1, Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2, przyjmuje środki wykonawcze w zakresie konkretnej kategorii odpadowej produktu, materiału lub substancji, określając jakie kryteria środowiskowe i jakościowe muszą zostać spełnione, aby uznano, że dane odpady stały się produktem, materiałem wtórnym lub substancją wtórną.	2. Na podstawie oceny zgodnie z ust. 1, Komisja, <u>zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2, przyjmuje zaproponuje, w drodze dyrektywy w sprawie końca fazy odpadu, środki wykonawcze w zakresie konkretnej kategorii odpadowej</u> ~~produktu, materiału lub substancji~~ , określając, jakie kryteria środowiskowe i jakościowe muszą zostać spełnione, aby uznano, że dane odpady stały się produktem, materiałem wtórnym lub substancją wtórną. <u>Komisja przeprowadzi analizę oddziaływania proponowanych środków.</u>

Uzasadnienie

Art. 11 ustala kryteria, kiedy odpad przestaje być odpadem, a tym samym przyszły zakres prawodawstwa dotyczącego odpadów. Wybór kryteriów odnoszących się do ochrony środowiska i poziomu, na którym są ustalone, nie jest jedynie zagadnieniem technicznym, lecz również politycznym. Dalszy brak jasnych kryteriów dotyczących wykorzystania tej koncepcji może prowadzić do zamieszania i niezgody między grupami sprzecznych interesów. Środki wykonawcze muszą więc podlegać debacie politycznej. Proponowanie dyrektywy w sprawie końca fazy odpadu pozwala na uniknięcie zbyt częstych przeglądów dyrektywy w sprawie odpadów. Ponieważ takie wnioski mają skutki dla ochrony środowiska, gospodarki i społeczeństwa, powinna im towarzyszyć analiza oddziaływania, obejmująca szerokie konsultacje z zainteresowanymi podmiotami.

Zalecenie 11

Artykuł 13

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2, ustanawia wykaz odpadów niebezpiecznych, zwany dalej „wykazem”. W wykazie tym uwzględnia się pochodzenie i skład odpadów oraz, w razie potrzeby, dopuszczalne wartości stężenia.	~~Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2, ustanawia wykaz odpadów niebezpiecznych, zwany dalej „wykazem”.~~ ~~W wykazie tym uwzględnia się pochodzenie i skład odpadów oraz, w razie potrzeby, dopuszczalne wartości stężenia.~~

Uzasadnienie

Artykuł ten jest zbędny, gdyż wymogi dotyczące ustanowienia listy odpadów już są zawarte w art. 4.

Zalecenie 12

Art. 15

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada dowody wskazujące, że konkretny rodzaj odpadów, który znajduje się w wykazie w kategorii odpadów niebezpiecznych, nie wykazuje żadnej z właściwości wymienionych w załączniku III, może ono traktować te odpady jako odpady niebezpieczne.</p> <p>Państwo Członkowskie zawiadamia o wszystkich takich przypadkach Komisję w sprawozdaniu przewidzianym w art. 34 ust. 1 i dostarcza Komisji wymaganych dowodów.</p> <p>2. Komisja, w świetle otrzymanych zawiadomień, dokonuje przeglądu wykazu w celu podjęcia decyzji dotyczącej jego dostosowania, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2.</p>	<p>1. W przypadku gdy państwo członkowskie posiada dowody wskazujące, że konkretny rodzaj odpadów, który znajduje się w wykazie w kategorii odpadów niebezpiecznych, nie wykazuje żadnej z właściwości wymienionych w załączniku III, ~~może ono traktować te odpady jako odpady niebezpieczne.~~ Państwo Członkowskie zawiadamia <u>ono</u> o wszystkich takich przypadkach Komisję w sprawozdaniu przewidzianym w art. 34 ust. 1 i dostarcza Komisji wymaganych dowodów.</p> <p>2. Komisja, w świetle otrzymanych zawiadomień, dokonuje przeglądu wykazu w celu podjęcia decyzji dotyczącej jego dostosowania, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2.</p> <p>3. <u>Państwo członkowskie może traktować odpady jako bezpieczne po dostosowaniu listy i jej przyjęciu w zmienionej postaci.</u></p>

Uzasadnienie

Jednolita klasyfikacja odpadów jako niebezpiecznych lub bezpiecznych stanowi istotny warunek wprowadzenia w życie rozporządzenia Rady (EWG) nr 259/93 w sprawie transgranicznego przesyłania odpadów. Klasyfikacja taka jest przedmiotem dyskusji toczących się w Komitecie Dostosowania Technicznego (*Technical Adaptation Committee*). Zmian nie należy pozostawiać w gestii poszczególnych państw członkowskich, lecz powinny one wchodzić w życie po dyskusjach między przedstawicielami państw członkowskich a Komisją.

Zalecenie 13

Artykuł 16

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 16</i></p> <p style="text-align: center;">Rozdzielanie odpadów:</p> <p>1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że spełnione są następujące warunki, w przypadku gdy odpady niebezpieczne są mieszane, czy to z innymi odpadami niebezpiecznymi o innych właściwościach czy to z innymi odpadami, substancjami lub materiałami:</p> <p>a) operacja mieszania jest dokonywana przez zakład lub przedsiębiorstwo, które uzyskało zezwolenie zgodnie z art. 19;</p> <p>b) spełnione są warunki określone w art. 7;</p> <p>c) oddziaływanie gospodarki odpadami na środowisko nie ulega pogorszeniu;</p> <p>d) operacja taka jest zgodna z zasadą najlepszych dostępnych technik.</p> <p>2. Z zastrzeżeniem technicznych i ekonomicznych kryteriów wykonalności, które określają Państwa Członkowskie, w przypadku gdy odpady niebezpieczne zostały zmieszane, w sposób inny niż określony w ust. 1, z innymi odpadami niebezpiecznymi o innych właściwościach lub z innymi odpadami, substancjami lub materiałami, odpady muszą, w razie konieczności, zostać rozdzielone w celu zachowania zgodności z art. 7.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 16</i></p> <p style="text-align: center;">Rozdzielanie odpadów</p> <p>1. Państwa Członkowskie podejmują konieczne środki, aby zapewnić, że spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) <u>zabrania się producentom odpadów, jak i podmiotom je zbierającym lub transportującym mieszania niebezpiecznych odpadów z innymi odpadami niebezpiecznymi lub z innymi odpadami, substancjami bądź materiałami;</u></p> <p>b) <u>w przypadku mieszania odpadów niebezpiecznych ~~gdzie odpady niebezpieczne są mieszane, czy to z innymi odpadami niebezpiecznymi o innych właściwościach czy to z innymi odpadami, substancjami lub materiałami;~~</u></p> <p>⇒ (i) operacja mieszania jest dokonywana przez zakład lub przedsiębiorstwo, które uzyskało zezwolenie zgodnie z art. 19;</p> <p>⇒ (ii) spełnione są warunki określone w art. 7;</p> <p>⇒ (iii) oddziaływanie gospodarki odpadami na środowisko nie ulega pogorszeniu;</p> <p>⇒ (iv) operacja taka jest zgodna z zasadą najlepszych dostępnych technik;</p> <p>(v) <u>mieszanka powstała w wyniku operacji mieszania jest poddana obróbce zgodnie z przepisami dotyczącymi odpadów niebezpiecznych, niezależnie od jej ostatecznego składu.</u></p> <p>2. Z zastrzeżeniem technicznych i ekonomicznych kryteriów wykonalności, które określają Państwa Członkowskie, w przypadku gdy odpady niebezpieczne zostały zmieszane, w sposób inny niż określony w ust. 1, z innymi odpadami niebezpiecznymi o innych właściwościach lub z innymi odpadami, substancjami lub materiałami, odpady muszą, w razie konieczności, zostać rozdzielone w celu zachowania zgodności z art. 7.</p>

Uzasadnienie

Prawdą jest, iż mieszanie może być wykonywane jedynie przez zakłady posiadające zezwolenie. Należy jednak zauważyć, iż przepisy art. 16 ust. 2 wymagają jedynie, by nielegalnie zmieszane odpady zostały rozdzielone „z zastrzeżeniem technicznych i ekonomicznych kryteriów wykonalności, które określają państwa członkowskie”. W dyrektywie należy jasno stwierdzić, że zabronione jest mieszanie przez producentów odpadów oraz zakłady, które zajmują się zbieraniem i transportowaniem odpadów. Ponadto, aby uniknąć wykonywania operacji mieszania odpadów jedynie w celu rozcieńczenia substancji zanieczyszczających, należy uściślić, że mieszanina musi zostać poddana obróbce zgodnie z przepisami stosowanymi wobec odpadów niebezpiecznych.

Zalecenie 14

Art. 19, ust. 1

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie zakłady lub przedsiębiorstwa, które zamierzają wykonywać operacje unieszkodliwiania lub odzyskiwania, uzyskały zezwolenie od właściwych władz krajowych.</p> <p>Zezwolenia takie określają następujące kwestie:</p> <p>a) rodzaje oraz ilości odpadów, które mogą być przetworzone;</p> <p>b) dla każdego dopuszczonego rodzaju operacji, wymogi techniczne właściwe dla danego miejsca;</p> <p>c) środki bezpieczeństwa, które mają być zastosowane;</p> <p>d) metoda zastosowana dla każdego rodzaju operacji.</p> <p>Zezwolenia mogą określać dodatkowe warunki i zobowiązania.</p>	<p>1. Państwa członkowskie wymagają, aby wszystkie zakłady lub przedsiębiorstwa, które zamierzają wykonywać operacje unieszkodliwiania lub odzyskiwania, uzyskały zezwolenie od właściwych władz krajowych.</p> <p>Zezwolenia takie określają następujące kwestie:</p> <p>a) rodzaje oraz ilości odpadów, które mogą być przetworzone;</p> <p>b) dla każdego dopuszczonego rodzaju operacji, wymogi techniczne właściwe dla danego miejsca;</p> <p>c) środki bezpieczeństwa, które mają być zastosowane;</p> <p>d) metoda zastosowana dla każdego rodzaju operacji.</p> <p>Zezwolenia mogą określać dodatkowe warunki i zobowiązania, <u>takie jak wymagania dotyczące jakości przetwarzania.</u></p>

Uzasadnienie

W świetle związanych z tym konsekwencji ekologicznych, art. 19 dyrektywy powinien określać, że możliwe jest stawianie wymagań dotyczących jakości przetwarzania.

Zalecenie 15

Artykuł 21

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2, przyjąć minimalne normy dla zezwoleń, których celem jest zagwarantowanie, że odpady przetwarzane są w sposób nieszkodliwy dla środowiska naturalnego.</p>	<p>Komisja może, zgodnie z procedurą ~~określoną w art. 36 ust. 2~~ z polityczną procedurą, do której zostaną włączone zainteresowane podmioty oraz po przeprowadzeniu analizy wpływu proponowanych środków, przyjąć minimalne normy dla zezwoleń, których celem jest zagwarantowanie, że odpady przetwarzane są w sposób nieszkodliwy dla środowiska naturalnego.</p> <p><u>Bazując na ocenie krajowego popytu i proporcjonalności oraz zgodnie z postanowieniami traktatów wspólnotowych państwa członkowskie mogą ustanawiać wyższe wymagania dla udzielania zezwoleń.</u></p>

Uzasadnienie

Zgodnie z poprawkami 5, 6 i 9 ta poprawka wzywa do debaty nie tylko technicznej, ale i politycznej. Ustalenie minimalnych norm dla zezwoleń, których celem jest zagwarantowanie, że odpady przetwarzane są w sposób nieszkodliwy dla środowiska naturalnego, powinno być przedmiotem politycznego procesu decyzyjnego, w którym wezmą udział zainteresowane strony. W świetle ich zakresu odpowiedzialności i kompetencji w dziedzinie odpadów władze lokalne i regionalne powinny przynajmniej wypowiedzieć swoją opinię przed zaproponowaniem środków wykonawczych i mieć możliwość zastanowienia się nad oceną oddziaływania, którą Komisja powinna przeprowadzić przed zgłoszeniem wniosku.

Zalecenie 16

Art. 26, ust. 1

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Państwa członkowskie gwarantują, że właściwe władze w tych państwach sporządzają, zgodnie z art. 1, jeden lub więcej planów gospodarki odpadami, które podlegają przeglądom przynajmniej raz na pięć lat.</p> <p>Plany te samodzielnie lub łącznie pokrywają cały obszar geograficzny danego państwa członkowskiego.</p>	<p>1. Państwa członkowskie gwarantują, że właściwe władze w tych państwach sporządzają, zgodnie z art. 1, jeden lub więcej planów gospodarki odpadami, które podlegają przeglądom przynajmniej raz na ~~pięć lat~~ <u>cztery lata</u>.</p> <p>Plany te samodzielnie lub łącznie pokrywają cały obszar geograficzny danego państwa członkowskiego.</p>

Uzasadnienie

Częstotliwość, z jaką plany gospodarki odpadami będą podlegały przeglądom, powinna być zsynchronizowana z tą odnoszącą się do programów zapobiegania powstawaniu odpadów opisanych w art. 29. Przegląd programów zapobiegania powstawaniu odpadów jest przewidziany art. 31 i wiąże się z wymaganiami w zakresie sprawozdawczości wymienionymi w art. 34, który ustala częstotliwość opracowania sprawozdań co trzy lata. Poprzez synchronizację przeglądów zarówno planów gospodarki odpadami, jak i programów zapobiegania powstawaniu odpadów oraz opracowywanie raportów branżowych ustanowiony zostanie regularny system pomiędzy odpowiednimi władzami, wspomagający spełnienie wymagań w zakresie sprawozdawczości określonych w dyrektywie.

W związku z tymi kryteriami należy wspomnieć, że właściwe władze powinny przyznać odpowiednie środki na ten cel.

Zalecenie 17

Art. 29, ust. 1

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Państwa członkowskie sporządzają, zgodnie z art. 1, programy przeciwdziałania powstawaniu odpadów nie później niż w terminie [trzech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy].</p> <p>Programy te zostają zintegrowane z planami gospodarki odpadami, przewidzianymi w art. 26, lub funkcjonują jako oddzielne programy. Zostają one sporządzone na poziomie geograficznym, który jest najbardziej odpowiedni dla ich skutecznego zastosowania.</p>	<p>1. Państwa członkowskie sporządzają, zgodnie z art. 1, programy przeciwdziałania powstawaniu odpadów nie później niż w terminie [trzech lat od wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. <u>Programy te powinny podlegać przeglądom co najmniej co cztery lata.</u></p> <p><u>Programy te oraz środki z nimi związane powinny przynajmniej mieć na celu stabilizację wytwarzania odpadów do roku 2010 i dalsze znaczące ograniczenia do roku 2020.</u></p> <p>Programy te zostają zintegrowane z planami gospodarki odpadami, przewidzianymi w art. 26 lub funkcjonują jako oddzielne programy. Zostają one sporządzone na poziomie geograficznym, który jest najbardziej odpowiedni dla ich skutecznego zastosowania.</p>

Uzasadnienie

Z tych samych przyczyn, jakie zostały podane w uzasadnieniu poprawki 14, częstotliwość, z jaką programy zapobiegania powstawaniu odpadów będą podlegały przeglądom, powinna być zsynchronizowana z tą, która odnosi się do planów gospodarki odpadami. Przegląd programów zapobiegania powstawaniu odpadów jest przewidziany art. 31 i wiąże się z wymaganiami w zakresie sprawozdawczości wymienionymi w art. 34, który ustala częstotliwość opracowania sprawozdań co trzy lata. Proponuje się synchronizację wymagań sprawozdawczych z tych samych powodów, które zostały podane w uzasadnieniu poprawki 14.

Programy przeciwdziałania powstawaniu odpadów podejmują jedno z największych wyzwań gospodarki odpadami: ograniczenie powstawania odpadów. Zmieniona dyrektywa ramowa powinna ustalić kamienie milowe służące do oceny uzyskanych postępów. Ustalenie konkretnych wartości poziomu redukcji idzie w parze z celami i priorytetami dotyczącymi odpadów, ustalonymi w szóstym wspólnotowym programie działań na rzecz środowiska naturalnego.

Art. 29 wymaga, aby programy przeciwdziałania powstawaniu odpadów były sporządzane na poziomie geograficznym, który jest najbardziej odpowiedni dla ich skutecznego zastosowania, dlatego też ważne jest, aby zostały przyznane odpowiednie środki na tym poziomie.

Zalecenie 18

Art. 30, ust. 2

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>2. Państwa członkowskie ustalają szczegółowe jakościowe i ilościowe cele i wskaźniki w odniesieniu do każdego środka lub zestawu środków przyjętych w celu monitorowania i oceny postępów w zakresie poszczególnych środków.</p>	<p>2. Państwa członkowskie ustalają szczegółowe jakościowe i ilościowe cele. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust 2, może przyjąć minimalne cele ilościowe i jakościowe oraz ogólne wskaźniki w odniesieniu do każdego środka lub zestawu środków przyjętych w celu, które będą używane przez państwa członkowskie do monitorowania i oceny postępów osiągniętych za pomocą środków indywidualnych.</p>

Uzasadnienie

Ustalenie celów jakościowych i ilościowych na poziomie krajowym może odzwierciedlić różnice w aktualnych postępach osiągniętych przez poszczególne państwa członkowskie. Monitorowanie i ocena postępów według ustalonego systemu umożliwi dalsze opracowanie strategii zapobiegawczych na poziomie wspólnotowym.

Zalecenie 19

Art. 34, ust. 1

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Co trzy lata państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o wdrażaniu niniejszej dyrektywy, w formie sprawozdania sektorowego.</p> <p>Sprawozdanie to jest sporządzone na podstawie kwestionariusza lub zarysu sporządzonego przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG. Sprawozdanie to jest przedstawiane Komisji w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu, którego dotyczy.</p> <p>Państwa członkowskie zawierają w sprawozdaniach informacje dotyczące postępów w realizacji swoich programów przeciwdziałania powstawaniu odpadów.</p> <p>Z uwagi na obowiązek sporządzania sprawozdań, gromadzone są dane dotyczące odpadów gastronomicznych, umożliwiające utworzenie przepisów dotyczących ich bezpiecznego wykorzystania, odzyskania, recyklingu i unieszkodliwienia.</p>	<p>1. Co ~~trzy~~ cztery lata państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o wdrażaniu niniejszej dyrektywy, w formie sprawozdania sektorowego.</p> <p>Sprawozdanie to jest sporządzone na podstawie kwestionariusza lub zarysu sporządzonego przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 6 dyrektywy 91/692/EWG. Sprawozdanie to jest przedstawiane Komisji w terminie dziewięciu miesięcy od zakończenia trzyletniego okresu, którego dotyczy.</p> <p>Państwa członkowskie zawierają w sprawozdaniach informacje dotyczące postępów w realizacji swoich programów przeciwdziałania powstawaniu odpadów.</p> <p>Z uwagi na obowiązek sporządzania sprawozdań, gromadzone są dane dotyczące odpadów gastronomicznych, umożliwiające utworzenie przepisów dotyczących ich bezpiecznego wykorzystania, odzyskania, recyklingu i unieszkodliwienia.</p>

Uzasadnienie

Częstotliwość, z jaką powinny być sporządzane raporty sektorowe, powinna być zsynchronizowana, z tych samych powodów jak te podane w poprawkach 14 i 15, z wymaganiami dotyczącymi zarówno programów przeciwdziałania powstawaniu odpadów, jak i planów gospodarki odpadami.

Zalecenie 20

Artykuł 35

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 36 ust. 2, przyjmuje zmiany konieczne do dostosowania załączników do postępu naukowo-technicznego.</p>	<p>Komisja, zgodnie z ~~procedurą określoną w art. 36 ust. 2,~~ polityczną procedurą, do której zostaną włączone zainteresowane podmioty, oraz po przeprowadzeniu analizy wpływu proponowanych środków, przyjmuje zmiany konieczne do dostosowania załączników do postępu naukowo-technicznego.</p>

Uzasadnienie

Załączniki do tej dyrektywy odgrywają istotną rolę w przyszłym zakresie obowiązywania przepisów prawnych w sektorze gospodarki odpadami. Jak wskazano w poprawkach 5 i 6, sugeruje się, aby załączniki I i II, opisujące klasyfikację przewidywanych operacji odzyskiwania odpadów, zostały przeniesione do odrębnego rozporządzenia. Jednakże ważne jest uznanie, że dostosowanie załączników do tej dyrektywy do postępu naukowo-technicznego wymaga debaty nie tylko technicznej, ale i politycznej. W ten polityczny proces decyzyjny powinny być włączone zainteresowane strony, powinny też zostać przeprowadzone konsultacje z władzami lokalnymi i regionalnymi, przynajmniej w świetle ich obowiązków i kompetencji w ramach gospodarki odpadami. Jak wspomniano w poprawce 5, zainteresowane podmioty powinny mieć też okazję do przeanalizowania oceny oddziaływania, który Komisja powinna przeprowadzić, zanim przedstawi projekt takich zmian legislacyjnych.

Zalecenie 21

Załącznik I

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p style="text-align: center;">ZALĄCZNIK I OPERACJE UNIESZKODLIWIANIA</p> <p>D 1 Składowanie w ziemi lub na jej powierzchni (np. składowiska odpadów).</p> <p>D 2 Obróbka w glebie i ziemi (np. biodegradacja odpadów płynnych i szlamów w glebie).</p> <p>D 3 Składowanie przez głębokie wtryskiwanie (np. wtryskiwanie ścieków do studni, wysadów solnych lub naturalnie powstałych zbiorników).</p> <p>D 4 Retencja powierzchniowa (np. umieszczanie odpadów płynnych lub szlamów na poletkach osadowych, w stawach lub lagunach).</p> <p>D 5 Specjalnie skonstruowane składowiska (np. umieszczenie w zamurowanych, ukrytych komorach, nakrywanych i izolowanych wzajemnie od siebie oraz środowiska naturalnego).</p> <p>D 6 Odprowadzanie do wód z wyjątkiem mórz/oceanów.</p> <p>D 7 Odprowadzanie do mórz/oceanów, w tym umieszczanie na dnie morza.</p> <p>D 8 Obróbka biologiczna, nigdzie indziej niewymieniona w niniejszym załączniku, w wyniku której powstają związki lub mieszanki, które są usuwane za pomocą dowolnej spośród operacji o numerach od D 1 do D 12.</p> <p>D 9 Obróbka fizyczno-chemiczna, nigdzie indziej niewymieniona w niniejszym załączniku, w wyniku której powstają związki lub mieszanki, które są usuwane za pomocą dowolnej spośród operacji o numerach od D 1 do D 12 (np. parowanie, suszenie, strącanie).</p> <p>D 10 Termiczne przekształcanie na lądzie.</p> <p>D 11 Termiczne przekształcanie na morzu.</p> <p>D 12 Stałe składowanie (np. umieszczanie pojemników w kopalni).</p> <p>D 13 Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem którejkolwiek spośród operacji o numerach od D 1 do D 12.</p> <p>D 14 Przepakowywanie przed poddaniem którejkolwiek spośród operacji o numerach od D 1 to D 13.</p> <p>D 15 Składowanie do czasu wykonania którejkolwiek spośród operacji o numerach od D 1 do D 14 (z wyjątkiem tymczasowego składowania w czasie zbiórki, w miejscu gdzie odpady są wytwarzane).</p>	<p style="text-align: center;">ZALĄCZNIK I OPERACJE UNIESZKODLIWIANIA</p> <p>~~D 1 Składowanie w ziemi lub na jej powierzchni (np. składowiska odpadów).~~</p> <p>~~D 2 Obróbka w glebie i ziemi (np. biodegradacja odpadów płynnych i szlamów w glebie).~~</p> <p>~~D 3 Składowanie przez głębokie wtryskiwanie (np. wtryskiwanie ścieków do studni, wysadów solnych lub naturalnie powstałych zbiorników).~~</p> <p>~~D 4 Retencja powierzchniowa (np. umieszczanie odpadów płynnych lub szlamów na poletkach osadowych, w stawach lub lagunach).~~</p> <p>~~D 5 Specjalnie skonstruowane składowiska (np. umieszczenie w zamurowanych, ukrytych komorach, nakrywanych i izolowanych wzajemnie od siebie oraz środowiska naturalnego).~~</p> <p>~~D 6 Odprowadzanie do wód z wyjątkiem mórz/oceanów.~~</p> <p>~~D 7 Odprowadzanie do mórz/oceanów, w tym umieszczanie na dnie morza.~~</p> <p>~~D 8 Obróbka biologiczna, nigdzie indziej niewymieniona w niniejszym załączniku, w wyniku której powstają związki lub mieszanki, które są usuwane za pomocą dowolnej spośród operacji o numerach od D 1 do D 12.~~</p> <p>~~D 9 Obróbka fizyczno-chemiczna, nigdzie indziej niewymieniona w niniejszym załączniku, w wyniku której powstają związki lub mieszanki, które są usuwane za pomocą dowolnej spośród operacji o numerach od D 1 do D 12 (np. parowanie, suszenie, strącanie).~~</p> <p>~~D 10 Termiczne przekształcanie na lądzie.~~</p> <p>~~D 11 Termiczne przekształcanie na morzu.~~</p> <p>~~D 12 Stałe składowanie (np. umieszczanie pojemników w kopalni).~~</p> <p>~~D 13 Sporządzanie mieszanki lub mieszanie przed poddaniem którejkolwiek spośród operacji o numerach od D 1 do D 12.~~</p> <p>~~D 14 Przepakowywanie przed poddaniem którejkolwiek spośród operacji o numerach od D 1 to D 13.~~</p> <p>~~D 15 Składowanie do czasu wykonania którejkolwiek spośród operacji o numerach od D 1 do D 14 (z wyjątkiem tymczasowego składowania w czasie zbiórki, w miejscu gdzie odpady są wytwarzane).~~</p>

Uzasadnienie

Załącznik I do dyrektywy w sprawie odpadów powinien zostać przeniesiony do załącznika I rozporządzenia nr Xxxxx i zgodnie z uzasadnieniem poprawki 5 powinien zostać usunięty z niniejszej poprawki.

Zalecenie 22

Załącznik II

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
<p style="text-align: center;">ZAŁĄCZNIK II OPERACJE ODZYSKIWANIA</p> <p>R1 Użycie głównie w roli paliwa lub innych środków generowania energii.</p> <p>Pozycja ta obejmuje spalarnie przetwarzające komunalne odpady stałe, pod warunkiem że ich efektywność energetyczna jest równa lub większa niż:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 0,60 dla działających instalacji, które otrzymały zezwolenie zgodnie ze stosowanym prawodawstwem Wspólnoty przed dniem 1 stycznia 2009 r., — 0,65 dla instalacji, które otrzymały zezwolenie po dniu 31 grudnia 2008 r., przy wykorzystaniu następującej formuły: $\text{Efektywność energetyczna} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$ <p>gdzie:</p> <p>E_p oznacza roczną wartość energii wytworzonej w formie energii cieplnej lub elektrycznej. Oblicza się ją poprzez pomnożenie energii elektrycznej przez 2,6, natomiast energii cieplnej produkowanej na użytek handlowy przez 1,1 (GJ/rok)</p> <p>E_f oznacza roczną wartość poboru energii w formie paliw służących do wytworzenia pary (GJ/rok),</p> <p>E_w oznacza roczną wartość energii zawartej w przetworzonych odpadach, obliczoną z wykorzystaniem niższej wartości opałowej netto tych odpadów (GJ/rok),</p> <p>E_i oznacza roczną wartość importowanej energii, z wyłączeniem E_w i E_f (GJ/rok).</p> <p>0,97 jest czynnikiem uwzględniającym straty energii wynikające z powstawania żużla i promieniowania.</p> <p>R 2 Odzyskiwanie/regeneracja rozpuszczalników.</p> <p>R 3 Recykling/regeneracja substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne procesy transformacji biologicznej).</p> <p>R 4 Recykling/regeneracja metali oraz związków metali.</p> <p>R 5 Recykling/regeneracja innych materiałów nieorganicznych.</p> <p>R 6 Regeneracja kwasów lub zasad.</p> <p>R 7 Odzyskiwanie składników stosowanych w celu ograniczania zanieczyszczeń.</p> <p>R 8 Odzyskiwanie składników z katalizatorów.</p> <p>R 9 Powtórna rafinacja oleju lub inne sposoby ponownego wykorzystania oleju.</p> <p>R 10 Zagospodarowanie ziemi skutkujące korzyściami dla rolnictwa lub polepszeniem warunków ekologicznych.</p>	<p style="text-align: center;">ZAŁĄCZNIK II OPERACJE ODZYSKIWANIA</p> <p>~~R1 Użycie głównie w roli paliwa lub innych środków generowania energii.~~</p> <p>~~Pozycja ta obejmuje spalarnie przetwarzające komunalne odpady stałe, pod warunkiem że ich efektywność energetyczna jest równa lub większa niż:~~</p> <ul style="list-style-type: none"> ~~— 0,60 dla działających instalacji, które otrzymały zezwolenie zgodnie ze stosowanym prawodawstwem Wspólnoty przed dniem 1 stycznia 2009 r.,~~ ~~— 0,65 dla instalacji, które otrzymały zezwolenie po dniu 31 grudnia 2008 r., przy wykorzystaniu następującej formuły:~~ ~~$\text{Efektywność energetyczna} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$~~ <p>~~gdzie:~~</p> <p>~~E_p oznacza roczną wartość energii wytworzonej w formie energii cieplnej lub elektrycznej. Oblicza się ją poprzez pomnożenie energii elektrycznej przez 2,6, natomiast energii cieplnej produkowanej na użytek handlowy przez 1,1 (GJ/rok)~~</p> <p>~~E_f oznacza roczną wartość poboru energii w formie paliw służących do wytworzenia pary (GJ/rok),~~</p> <p>~~E_w oznacza roczną wartość energii zawartej w przetworzonych odpadach, obliczoną z wykorzystaniem niższej wartości opałowej netto tych odpadów (GJ/rok),~~</p> <p>~~E_i oznacza roczną wartość importowanej energii, z wyłączeniem E_w i E_f (GJ/rok).~~</p> <p>~~0,97 jest czynnikiem uwzględniającym straty energii wynikające z powstawania żużla i promieniowania.~~</p> <p>~~R 2 Odzyskiwanie/regeneracja rozpuszczalników.~~</p> <p>~~R 3 Recykling/regeneracja substancji organicznych, które nie są stosowane jako rozpuszczalniki (w tym kompostowanie i inne procesy transformacji biologicznej).~~</p> <p>~~R 4 Recykling/regeneracja metali oraz związków metali.~~</p> <p>~~R 5 Recykling/regeneracja innych materiałów nieorganicznych.~~</p> <p>~~R 6 Regeneracja kwasów lub zasad.~~</p> <p>~~R 7 Odzyskiwanie składników stosowanych w celu ograniczania zanieczyszczeń.~~</p> <p>~~R 8 Odzyskiwanie składników z katalizatorów.~~</p> <p>~~R 9 Powtórna rafinacja oleju lub inne sposoby ponownego wykorzystania oleju.~~</p> <p>~~R 10 Zagospodarowanie ziemi skutkujące korzyściami dla rolnictwa lub polepszeniem warunków ekologicznych.~~</p>

Tekst Komisji	Poprawka Komitetu Regionów
R 11 Wykorzystanie odpadów pochodzących z którejkolwiek z operacji o numerach od R 1 do R 10.	~~R 11 Wykorzystanie odpadów pochodzących z którejkolwiek z operacji o numerach od R 1 do R 10.~~
R 12 Wymiana odpadów w celu poddania ich którejkolwiek z operacji o numerach od R 1 do R 11.	~~R 12 Wymiana odpadów w celu poddania ich którejkolwiek z operacji o numerach od R 1 do R 11.~~
R 13 Magazynowanie odpadów przed poddaniem ich którejkolwiek z operacji o numerach od R 1 do R 12 (z wyjątkiem tymczasowego magazynowania w czasie zbiórki, w miejscu gdzie odpady są wytwarzane).	~~R 13 Magazynowanie odpadów przed poddaniem ich którejkolwiek z operacji o numerach od R 1 do R 12 (z wyjątkiem tymczasowego magazynowania w czasie zbiórki, w miejscu gdzie odpady są wytwarzane).~~

Uzasadnienie

Załącznik II do dyrektywy w sprawie odpadów powinien, jak stwierdzono w uzasadnieniu do poprawki 5, zostać przeniesiony do oddzielnego rozporządzenia i zgodnie z poprzednimi poprawkami — usunięty.

Bruksela, 14 czerwca 2006 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Michel DELEBARRE

Opinia Komitetu Regionów w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania ekologicznie czystych pojazdów w transporcie drogowym

(2006/C 229/02)

KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając wniosek Komisji dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania ekologicznie czystych pojazdów w transporcie drogowym (COM(2005) 634 końcowy — 2005/0283 (COD));

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 21 grudnia 2005 r. o zasięgnięciu opinii Komitetu w tej sprawie zgodnie z art. 175 i art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

uwzględniając decyzję swojego Przewodniczącego z dnia 24 stycznia 2006 r. o powierzeniu Komisji ds. Rozwoju Zrównoważonego przygotowania opinii w tej sprawie;

uwzględniając swoją opinię w sprawie komunikatu Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie „O strategię tematyczną na rzecz środowiska miejskiego” (COM (2004) 60 końcowy — CdR 93/2004 fin) ⁽¹⁾;

uwzględniając swoją opinię w sprawie białej księgi „Europejska polityka transportu w perspektywie 2010: czas wyborów” (COM (2001) 370 wersja ostateczna — CdR 54/2001 fin) ⁽²⁾;

uwzględniając swoją opinię w sprawie komunikatu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego „Przegląd strategii zrównoważonego rozwoju UE na rok 2005: Wstępne podsumowanie i przyszłe kierunki realizacji” (COM(2005) 37 końcowy — CdR 66/2005 fin);

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 18.2.2005 r., s. 35

⁽²⁾ Dz.U. C 192 z 12.8.2002 r., s. 8